

Hòa thượng Phương trượng Viên Giác cùng Tăng - Ni sinh Delhi ngày nắng mới

Với những Tăng – Ni sinh từng du học tại Ấn Độ hẳn khi nhắc đến Hòa thượng Phương trượng chùa Viên Giác - Hanover - Đức quốc chắc mọi người ai cũng như tôi; sẽ đọng lại hoặc đọng đầy những cảm xúc khó phai nhòa trong tâm khảm.

Tôi còn nhớ như in buổi sáng hôm ấy nơi xứ Phật, trong khuôn viên của trường đại học Delhi. Nắng trải vàng trên cỏ, thứ nắng mới đầu mùa Hạ vàng quánh, đặc sánh ngan ngát tỏa đều khắp không gian. Trong khi chờ đợi các Tân Tiến sĩ nhận lãnh văn bằng; chúng tôi cùng Hòa thượng trốn nắng dưới tán cây rợp mát, hàn huyên tâm sự tình đạo, ý đời.

Nhịp sống hối hả, ô ạt của thời buổi hôm nay luôn như một dòng chảy siết cuốn trôi theo bao nỗi phiền, hệ lụy của kiếp nhân sinh. Nó làm cho con người ta ngột ngạt, khó thở đến vô cùng. Trong không gian mênh mông và thật sự tĩnh lặng như thế; những lời thủ thi của Hòa thượng đã cho tôi sự an toàn, lấp đầy nguồn năng lượng đã hư hao, sau bao xô bồ, quăng đập bởi nghiệp lực nơi cõi Ta Bà.

Với tôi, cảm giác đọng đầy, niềm xúc động chân thành sâu lắng nhất là buổi họp mặt toàn bộ Tăng – Ni sinh đang du học tại Delhi vào tối ngày 24/ 03/ 2012. Trong muôn ngàn lời ca, tiếng hát, trong vạn lời chúc tụng hân hoan công đức như trời biển của Hòa thượng. Với tôi, chỉ một phút, một phút thôi cũng đã trở thành mãi mãi, khi cả hội trường như lặng đi vì xúc động nghe Đại đức Thiện Nghiêm “cây văn nghệ” của Delhi dâng lên Ngài bài ca tựa đề : “giã biệt Sư phụ” do chính Thầy sáng tác. Và tôi còn xúc động hơn bao giờ hết khi biết Hòa thượng không quản đường xá xa xôi, cách trở đã đến để chia vui cùng các Tân Tiến sĩ trong thời khắc quan trọng của cuộc đời tăng sĩ; Hòa thượng còn tự tay mình đem theo 22 chai nước tương – Maggi từ nước Đức xa xôi để làm quà biếu Các Tăng – Ni sinh đang tu học tại quê hương Đức Phật.

Như con ong đi hút nhụy hoa; không phải để nhả hoa mà để nhả cho đời những giọt mật ngọt ngào bổ dưỡng. Như con tằm ăn lá dâu; không phải để nhả dâu mà để nhả cho đời những sợi tơ vàng óng, lóng lánh sắc màu. Với mục đích giáo dục đào tạo một thế hệ Tăng – Ni tài đức có kiến thức uyên thâm về Phật học, thế học nhằm phục vụ hữu hiệu cho Giáo hội Phật giáo và xã hội; Hòa thượng Phương trượng chùa Viên Giác – Hannover – Đức quốc đã cùng các tín đồ Phật tử trong suốt 20 năm qua tài trợ trên 200 suất học bổng cho các Tăng – Ni nghiên cứu sinh Phật học cũng như thế học.

Cũng như bao buổi thiết trai cúng dường Tăng – Ni mà tôi từng tham dự. Cũng như bao lần cầm máy chụp hình để ghi lại từng khoảnh khắc đáng nhớ, đáng nâng niu, trân trọng giữ gìn trong cuộc sống hôm nay. Biết bao thế hệ Tăng – Ni sinh du học tại Delhi đã trở thành những Như Lai sứ giả, nhờ sự lưu tâm, dốc sức tạo mọi thiện duyên của Hòa thượng Phương trượng chùa Viên Giác.

Dù chẳng phải là kẻ thọ ân nhưng trong tôi vẫn dấy lên niềm kính quý, cảm phục Ngài. Không cảm phục sao được khi trong suốt 20 năm qua Hòa thượng đã nhọc tâm lao tác, gánh vác biết bao Phật sự lớn lao. 1 triệu USD con số đó chẳng hề nhỏ khi được Hòa thượng cùng các Phật tử đã đầu tư vào giáo dục thông qua chính sách tài trợ học bổng cho các Tăng – Ni sinh. 132 tấm bằng Tiến sĩ danh giá; đánh dấu sự trưởng thành cả về chất lẫn lượng của các Tăng – Ni sinh viên đến từ Đài Loan, Đức, Ấn Độ, Hoa Kỳ... đã được thành kính dâng lên Hòa thượng ngự lãm. Không kính quý sao được khi sự viên mãn giới thân, huệ mạng của các Tăng – Ni sinh viên Delhi đã cho quả ngọt, chín đỏ ước mơ vào một sáng Delhi đầy nắng. Nhưng có ai biết rằng trái chín đỏ ước mơ kia, tấm bằng danh giá lấp lánh hào quang kia đã được Hòa thượng Phương trượng Viên Giác cũng như các Phật tử hàng ngày vun trồng, tưới tắm bằng sự chắt chiu, góp nhặt từng đồng bạc lẻ nơi Đức quốc xứ khách, quê người. Bằng bao giọt mồ hôi thánh thót rơi giữa đêm Đông băng tuyết tê người.

Ngoài việc hăng tâm, hăng sức để vun bồi ruộng phước Hòa thượng còn là tấm gương “hiện thân thuyết pháp”, giáo hóa đồ chúng bằng chính sự dân thân, cống hiến nhiệt tình, sự hy sinh vô điều kiện cho sự nghiệp giáo dục Tăng tài nói riêng và sự phát triển Phật giáo nói chung của nền Phật giáo đương đại.

Quý Ngài chẳng khác chi những vị Bồ Tát mang trên mình bi nguyện độ tha để hoằng truyền chánh pháp lợi lạc nhân quần.

Như vậy đã đủ chưa để khẳng định về hạnh nguyện thiết tha cứu khổ độ sinh và nhân cách, công hạnh của Hòa thượng Phương trượng chùa Viên Giác. 1 triệu USD sẽ chẳng là gì so với số tiền của một đại gia mua vui khi tậu cho mình một con “xế hộp”. 1 triệu USD cũng sẽ chẳng thấm tháp gì so với số tiền một “quan” tham bỏ ra vì vụ đi du lịch trời Tây. Nhưng với những kẻ chỉ biết vun vào lợi nhuận mà chẳng biết cho đi giá trị thặng dư, với những kẻ chưa từng biết tạo phước bố thí, cúng dường ...thì con số 1 triệu USD quả thật khiến người ta phải giật mình hổ thẹn mà tự vấn lương tâm, cách sống, khi mình chưa thể làm gì hữu ích cho tha nhân, cho cộng đồng xã hội, cho các thế hệ tương lai.

Viết đến đây tôi chợt nhớ đến Quản Trọng (725 – 645 BC) một chính trị gia, nhà quân sự và nhà tư tưởng nổi tiếng Trung Quốc thời Xuân Thu (685 TCN); người từng dâng kế

sách giúp Tề Hoàn Công đưa nước Tề trở thành cường quốc bằng chính sách đào tạo giáo dục của mình như sau:

*“Nhứt niên chi kế mạc như thụ cốc
Thập niên chi kế mạc như thụ mộc
Chung thân chi kế mạc như thụ nhân
Nhứt thu như hoạch giả, cốc dã
Nhứt thu thập hoạch giả, mộc dã
Nhứt thu bách hoạch giả, nhân dã”*

Tạm dịch:

*“Tính kế một năm, chẳng gì bằng trồng lúa
Tính kế 10 năm, chẳng gì bằng trồng cây
Tính kế trọn đời, chẳng gì bằng trồng người.
Trồng một, gặt một, ấy là trồng lúa
Trồng một, gặt mười, ấy là trồng cây
Trồng một, gặt trăm, ấy là trồng người”*

200 Tăng – Ni tốt nghiệp Tiến sĩ Phật học đã thành nhân chi mỹ – lực lượng các Tăng – Ni sinh sau khi đạt học vị Tiến sĩ sẽ trở thành đội ngũ chuyên ngành lớn mạnh đủ sức đáp ứng nhu cầu tâm linh, tín ngưỡng của quần chúng nhân dân và nhu cầu thỏa mãn tri thức của thời đại nhờ sự tận tâm giúp đỡ tài vật của Ngài.

Với riêng cảm nhận của cá nhân tôi; việc tài trợ học bổng cho các Tăng – Ni sinh viên của Hòa thượng Phương trọng chùa Viên Giác – Hannover – Đức quốc hôm nay, cũng chẳng khác gì chính sách đầu tư cho giáo dục của Quán Trọng năm xưa. Việc tài trợ học bổng một cách thiết thực của Hòa thượng cùng các Phật tử chùa Viên Giác – Đức quốc không chỉ là công việc “trồng” người, hun đúc tài năng, ươm mầm Phật Pháp, nuôi dưỡng những nhân tố tích cực giúp việc hữu hiệu cho giáo hội sau này. Mà nó còn là tiền đề cho sự phát triển vững mạnh của Tăng đoàn trong tương lai.

Nếu hôm nay chúng ta đã phát nguyện, đã đề ra đường hướng hoạt động rồi thì nên chăng chúng ta có kế sách lâu dài để đào tạo, “trồng” nên một thế hệ Tăng – Ni tài đức.? như lời Đại đức Thích Như Tú đã chân thành bộc bạch : *“nhất định trong tương lai sẽ có một học bổng mang tên Hòa thượng Thích Như Điển”* – vị ân sư khả kính của bao thế hệ Tăng – Ni du học sinh. Có như vậy mới không phụ lại cái tâm ban sơ, chí xuất trần Thượng sĩ, phụ lại cái tâm thường hằng bất biến mà Hòa thượng Phương trọng chùa Viên Giác cùng toàn thể đạo tràng đã dày công kiến tạo trong suốt 20 năm qua.

Nhật Mai

